

بررسی شاخص‌های تحمل به تنش در ژرمپلاسم گندم دوروم تحت شرایط شوری در منطقه یزد

یوسف ارشد^۱، مهدی زهراوی^{*۱}، علی سلطانی^۲

۱- بانک ژن گیاهی ملی ایران

۲- مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی یزد، ایران

تاریخ دریافت: ۹۶/۳/۹ تاریخ پذیرش: ۹۶/۶/۵

چکیده

به منظور بررسی روابط بین صفات و شناسایی ژرم پلاسم متحمل به تنش شوری، تعداد ۸۸ نمونه ژنتیکی از کلکسیون گندم دوروم بانک ژن گیاهی ملی ایران مورد ارزیابی قرار گرفت. نمونه‌های مورد مطالعه به همراه ارقام متحمل به شوری کویر، روشن و ماهوتی به عنوان شاهد، تحت شرایط تنش شوری در اردکان یزد و تحت شرایط نرمال در کرج، کشت شده و صفات زراعی و مورفو‌لوزیکی طبق توصیف نامه بین‌المللی مورد ارزیابی قرار گرفتند. نتایج بررسی آماره‌های توصیفی نشان داد که مقادیر مذکور برای تمام صفات مورد مطالعه در شرایط تنش نسبت به شرایط نرمال کاهش یافته است. میانگین وزن صد دانه ۱۴ نمونه ژنتیکی از میانگین ارقام شاهد بیشتر بود. تعداد ۲۶ نمونه ژنتیکی در ناحیه A با پلات مربوط به نمونه‌های برتر قرار گرفتند. براساس ضرایب همبستگی بین شاخص‌های تحمل به تنش، STI، GMP و MP به عنوان شاخص‌های مناسب در گزینش نمونه‌های گندم دوروم متحمل به تنش شوری شناسایی شدند. نمونه‌های ژنتیکی مورد بررسی با استفاده از تجزیه خوش‌های به روش K means در هفت گروه از یکدیگر متمایز شدند. مجموع نتایج این تحقیق، تنوع ارزشمند و پتانسیل تحمل به شوری را در گندمهای دوروم بانک ژن گیاهی ملی ایران نشان داد.

واژه‌های کلیدی: بانک ژن، ژرم‌پلاسم، ذخایر ژنتیکی، تنوع

* نگارنده مسئول (mzahravi@spii.ir)

ارقام و لاین‌های امید بخش و پیشرفت‌هه گندم دوروم دیم را در چهار ایستگاه از مناطق گرم‌سیر و نیمه گرم‌سیر دیم کشور بررسی نمودند. نتایج نشان داد که دو لاین شماره ۶ و ۵ از عملکرد بالاتر و پایدارتری نسبت به سایر لاین‌ها برخوردار بود. آن‌ها کاشت لاین‌های مذکور را در مناطق گرم‌سیر و نیمه گرم‌سیر دیم توصیه نمودند. گل آبادی و همکاران (۱۳۸۷) ژنتیک‌های گندم دوروم Oste-Gata به عنوان والد متحمل و حاصل از Massara-1 و نسل‌های F1، F2 و F3 حاصل از تلاقی آن‌ها را در دو شرایط بدون تنش و تنش رطوبتی انتهای فصل، تجزیه و تحلیل نمودند. آن‌ها نتیجه گرفتند که صفات ارتفاع بوته، طول برگ پرچم و پدانکل دارای واریانس غالبیت بیشتری از واریانس افزایشی بودند و لذا استفاده از این صفات در برنامه‌های انتخاب مفید نخواهد بود. خضری عفراوی و همکاران (۱۳۸۹) تعداد ۲۰ رقم بومی، گندم دوروم را از نظر برخی صفات فنولوژیک، فیزیولوژیک و مورفولوژیک مرتبط با تحمل به خشکی تحت شرایط تنش آبی و نرمال بررسی نمودند. آن‌ها مشاهده کردند که تنش خشکی بیشترین تأثیر را بر روی صفات وزن سنبله، عملکرد دانه و محتوای آب نسبی برگ داشته است. فلاخی و همکاران (۱۳۹۰) تعداد ۴۹ لاین گندم دوروم را دو شرایط تنش و بدون تنش خشکی مورد بررسی قرار دادند. نتایج حاصل از تجزیه واریانس عملکرد دانه در شرایط تنش و بدون تنش نشان داد که اختلاف معنی‌داری بین لاین‌های مورد بررسی وجود داشت. دهقان و همکاران (۱۳۹۰) تعداد ۱۰۲ لاین خالص گندم دوروم از کلکسیون گندم بخش تحقیقات غلات مؤسسه تحقیقات اصلاح و نهال بذر را در قالب طرح اگمنت مورد ارزیابی قرار دادند. نتایج این بررسی حاکی از آن بود که صفاتی مانند روز تا ظهرور سنبله و عملکرد بیولوژیک را می‌توان به عنوان شاخص انتخاب در برنامه‌های

مقدمه

شوری خاک از عوامل اصلی محدود کننده تولید غذا می‌باشد، زیرا سبب کاهش عملکرد گیاهان زراعی و محدودیت در استفاده از اراضی می‌شود (Yokoi *et al.*, 2002).

حدود ۲۰ درصد از اراضی کشاورزی و ۵۰ درصد از زمین‌های زراعی در دنیا متأثر از شوری می‌باشند (Flowers and Yeo, 1995). مقایسه واکنش ارقام یک گونه نسبت به شوری، ابزار مفیدی را برای آشکار ساختن مکانیسم‌های اساسی مرتبط با تحمل به شوری فراهم می‌آورد (Tammam *et al.*, 2008). منابع جدیدی از تحمل برای گیاهان زراعی تحت کشت در اراضی متأثر از تنش شوری مورد نیاز می‌باشد (Munns and James, 2006). گندم دوروم (*Triticum turgidum var. durum*) در مناطقی که شرایط آب و هوایی برای تولید گندم معمولی نامناسب است، از محصولات مهم زراعی بشمار می‌رود (Fabriani and Lintas, 1988). در حقیقت گندم دوروم نسبت به گندم نان به شرایط نامساعد آب و هوایی مساعدتر است (Srivastava, 1984). گندم دوروم حدود ۱۰ درصد از کل مساحت جهانی گشت گندم را به خود اختصاص داده است. گندم دوروم بواسطه خصوصیاتی که آرد آن دارد، محصولی مهم و صنعتی در صنایع تولید ماکارونی محسوب می‌شود (Abaye *et al.*, 1997). بزرگترین کشورهای تولید کننده گندم دوروم، ایتالیا، کانادا و ترکیه می‌باشند (Motzo and Giunta, 2007). در ایران هر سال حدود ۶/۶ میلیون هکتار تحت کشت گندم قرار می‌گیرد که ۲۰۰ الی ۳۰۰ هزار هکتار از این سطح، متعلق به گندم دوروم می‌باشد. مطالعات زیادی در زمینه ارزیابی تنوع، سازگاری و تحمل این گیاه به شرایط نامساعد محیطی انجام گرفته است (Tahir *et al.*, 1999). صادق‌زاده اهری و همکاران (۱۳۸۴) سازگاری و پایداری عملکرد دانه

بررسی منابع ارزشمندی هستند که علاوه بر داشتن صفات جدید، تنوع بالائی را برای به نزدگران به منظور اصلاح و تولید ارقام گندم دوروم فراهم می‌کند. تحقیق حاضر با هدف بررسی تحمل به تنفس شوری در بخشی از ژرمپلاسم دوروم کلکسیون گندم بانک ژن گیاهی ملی ایران و شناسایی نمونه‌های ژنتیکی متحمل انجام شد.

مواد و روش‌ها

به منظور بررسی تحمل به تنفس شوری در ژرم پلاسم گندم دوروم بانک ژن گیاهی ملی ایران، تعداد ۸۸ نمونه ژنتیکی از کلکسیون گندم دوروم بانک ژن گیاهی ملی ایران مورد ارزیابی قرار گرفت. نمونه‌های مورد مطالعه به همراه ارقام متحمل به شوری کویر، روشن و ماهوتی به عنوان شاهد، در اراضی شور ایستگاه تحقیقات اردکان (بیزد) در شرایط تنفس شوری (خاک و آب آبیاری شور با هدایت الکتریکی حدود ۸ تا ۱۰ دسی زیمنس برمترا) در قالب طرح آگمنت، در سال زراعی ۱۳۸۸-۸۹، کشت شدند. همچنین نمونه‌های مذکور در یک آزمایش جداگانه در همان سال زراعی، در مزرعه پژوهشی مؤسسه تحقیقات اصلاح و تهیه نهال و بذر کرج، در شرایط نرمال (بدون تنفس شوری) کشت شدند. در مناطق مذکور هر توده در یک خط ۲/۵ متری و با در نظر گرفتن فاصله بین ردیفی ۵۰ سانتی متر، کشت شد و عملیات زراعی، کوددهی و وجین طبق روال معمول مناطق انجام پذیرفت. در هر آزمایش صفات طول سنبله، تراکم سنبله، تعداد روز تا گلدهی، تعداد روز تا سنبله دهی، وزن صد دانه، ارتفاع بوته، تعداد سنبله‌چه در سنبله، تعداد گلچه در سنبله‌چه، تعداد دانه در سنبله، تعداد روز تا رسیدن کامل، طول دوره پر شدن دانه و وزن دانه پنج سنبله طبق دستورالعمل مؤسسه بین المللی ذخایر تواریخی گیاهی (IBPGR, 1978) مورد ارزیابی قرار گرفت.

به نزدای و به منظور بهبود عملکرد دانه در گندم دوروم مورد استفاده قرار داد. آقائی سربزه و همکاران (۱۳۹۱) تعداد ۱۸ ژنتیپ برتر انتخابی گندم دوروم را در شش ایستگاه مناطق گرمسیری شامل داراب، دزفول، اهواز، ایرانشهر، خرمآباد و زابل مورد مطالعه قرار دادند. نتایج حاصله با رسم بای پلات نشان داد که ژنتیپ‌های شماره ۱۸ و ۲۰ کمترین فاصله را از مرکز بای‌پلات داشتند و با کمترین اثر متقابل به عنوان پایدارترین ژنتیپ‌ها شناخته شدند. برای هر یک از محیط‌های مورد بررسی نیز ژنتیپ‌های مناسب شناسائی شد. آقائی سربزه (۱۳۹۱) ۶۰ ژنتیپ گندم دوروم انتخابی از مواد ژنتیکی موجود در بانک ژن گیاهی ملی ایران و کلکسیون بخش تحقیقات غلات مؤسسه تحقیقات اصلاح و تهیه نهال و بذر را در قالب طرح آگمنت مورد ارزیابی قرار دادند. نتایج حاصله تنوع زیادی را بین ژنتیپ‌های مورد بررسی، برای صفات ارزیابی شده از جمله عملکرد دانه نشان داد. کریم زاده و همکاران (۱۳۹۱) تعداد ۱۵ رقم مختلف گندم شامل ده رقم گندم نان و پنج رقم گندم دوروم را تحت تنفس خشکی بررسی نمودند. نتایج نشان داد که تنفس خشکی بعد از گلدهی باعث کاهش معنی‌دار عملکرد بیولوژیک، عملکرد دانه، تعداد دانه در سنبله، وزن هزار دانه و شاخص برداشت می‌شود. بیشترین میزان عملکرد دانه در شرایط تنفس و بدون تنفس خشکی آخر فصل به ترتیب در ارقام معان ۲ و شیروودی مشاهده شد. در تحقیق زبرجدی و همکاران (۱۳۹۲) بر روی ۲۰ ژنتیپ پیشرفته گندم دوروم، اختلاف معنی‌داری بین ژنتیپ‌ها از نظر عملکرد دانه در هر دو شرایط محیطی (تنفس و بدون تنفس) وجود داشت. بررسی مشاهده‌ای کاویانی و همکاران (۱۳۹۲) بر روی ۱۶۴ توده گندم دوروم موجود در کلکسیون بخش تحقیقات غلات مؤسسه تحقیقات اصلاح و تهیه نهال و بذر کرج مشخص کرد که مواد ژنتیکی مورد

$$GMP = \sqrt{(Y_s)(Y_p)} \quad (3)$$

$$HM = \frac{2(Y_p Y_s)}{Y_p + Y_s} \quad (4)$$

روابط بین صفات و بین شاخصها با استفاده از تجزیه همبستگی به روش Pearson تعیین گردید. به منظور کاهش ابعاد داده‌ها از تجزیه به مؤلفه‌های اصلی استفاده شد. تجزیه خوش‌های به روش K means انجام گرفت. جهت محاسبات مذکور از نسخه ۱۶ نرم افزار SPSS استفاده گردید.

نتایج و بحث

نتایج تجزیه واریانس ارقام شاهد نشان داد، اختلاف بین بلوک‌های طرح آگمنت معنی‌دار نبوده و نیازی به تصحیح مقادیر اندازه‌گیری شده نمی‌باشد. نتایج بررسی آماره‌های توصیفی برای صفات ارزیابی شده در جدول ۱ ارائه گردیده است. همانطور که مشاهده می‌شود، مقادیر حداقل، حدکثر و میانگین تمام صفات مذکور در شرایط تنش نسبت به شرایط نرمال کاهش یافته است. ضریب تغییرات صفات طول سنبله، وزن صد دانه، تعداد سنبلاچه در سنبله، تعداد روز رسیدن کامل، تعداد روز تا سنبله‌دهی، طول دوره پرشدن دانه و وزن دانه پنج سنبله در شرایط تنش نسبت به شرایط نرمال افزایش و برای صفات ارتفاع بوته، تعداد دانه در سنبله کاهش نشان داد و در مورد صفت تعداد گلچه در سنبلاچه تفاوتی نداشت.

جهت بررسی پتانسیل واقعی نمونه‌های ژنتیکی مورد آزمایش، نمونه‌های کشت شده در شرایط تنش شوری (اردکان) با نمونه‌های کشت شده در مزرعه پژوهشی کرج مورد مقایسه قرار گرفت. با استفاده از نتایج مقایسه میانگین نمونه‌های ژنتیکی با ارقام شاهد بر اساس صفات وزن صد دانه، تعداد دانه در سنبله و وزن دانه پنج سنبله و همچنین بر اساس شاخصهای تحمل به تنش، نمونه‌های ژنتیکی برتر متحمل به تنش شوری شناسایی شدند. بدین منظور وزن دانه پنج سنبله در آزمایش کرج (شرایط نرمال) به عنوان Y_p و وزن دانه پنج سنبله در شرایط شوری آزمایش اردکان به عنوان Y_s در نظر گرفته شد. میانگین Y_p و Y_s برای همه نمونه‌ها بترتیب به عنوان $\bar{Y}_p$ و $\bar{Y}_s$ محاسبه شد. شاخص تحمل تنش (STI) بصورت $STI = \frac{(Y_p)(Y_s)}{(\bar{Y}_p)^2}$ برآورد شد (Fernandez, 1992). شدت تنش بصورت $SI = 1 - \left(\frac{\bar{Y}_s}{\bar{Y}_p} \right)$ محاسبه شد و با استفاده از رابطه $SSI = \frac{1 - \left(\frac{Y_s}{Y_p} \right)}{SI}$ ، شاخص حساسیت به تنش (SSI) بدست آمد (Fischer and Maurer, 1978) همچنین شاخصهای تحمل (TOL) (MP), (and Hamblin, 1981) (Rosielie and Hamblin, 1981)، میانگین هارمونیک (HM) و میانگین هندسی بهره‌وری (Kristin et al., 1997) (GMP) با استفاده از روابط زیر محاسبه شدند:

$$TOL = Y_p - Y_s \quad (1)$$

$$MP = \frac{Y_s + Y_p}{2} \quad (2)$$

جدول ۱- آماره‌های توصیفی صفات ارزیابی شده در ۸۸ نمونه ژنتیکی گندم دوروم در شرایط تنفس شوری (اردکان) و شرایط نرمال (کرج)

صفت	ضریب تغییرات (درصد)								
	تنفس	نرمال	تنفس	نرمال	تنفس	نرمال	تنفس	نرمال	تنفس
طول سنبله (سانتیمتر)	۱۶/۱	۱۵/۵۲	۶/۶۸	۸/۱۴	۹/۵	۱۱/۵	۳/۸	۵/۱	
وزن صد دانه (گرم)	۱۸/۷۳	۱۴/۴۶	۳/۵	۴/۶۳	۴/۹	۶/۶۷	۲/۱	۲/۹۳	
ارتفاع بوته (سانتیمتر)	۱۷/۱۱	۱۷/۹۱	۷۴/۸۳	۱۱۸/۹۹	۱۱۴	۱۷۲	۴۲	۶۶	
تعداد سنبله در سنبله	۱۳/۷۶	۱۱/۲۱	۱۵/۶	۲۱/۸۱	۲۰	۳۲	۱۱	۱۶	
تعداد گلچه در سنبله	۱۷/۹۹	۱۷/۹۹	۳/۰۷	۳/۲۵	۴/۵	۴/۸	۱/۹	۲	
تعداد دانه در سنبله	۱۵/۵۶	۲۰/۸۴	۴۵/۱۶	۵۶/۹۲	۶۱	۹۱/۸	۳۰	۳۰/۴	
تعداد روز رسیدن کامل	۲/۷۴	۱/۲۶	۱۸۹/۴۱	۲۱۹/۵۹	۲۰۶	۲۲۶	۱۷۷	۲۱۴	
تعداد روز تا سنبله‌دهی	۳/۵۶	۴۹۲	۱۵۳/۴۱	۱۶۸/۳۹	۱۷۰	۱۸۷	۱۴۲	۱۶۱	
طول دوره پرشدن دانه	۱۱/۲۱	۹/۳۳	۳۶	۴۳/۱۴	۴۴	۵۲	۲۴	۳۲	
وزن دانه پنج سنبله	۲۶/۱۶	۴۴/۲۲	۸/۰۲	۱۳/۳۲	۱۳/۴۷	۲۳/۴	۴/۲	۶/۸۳	

معنی‌دار بود. در ارزیابی تنوع ۶۰ ژنتیکی گندم دوروم توسط آقائی سربزه (۱۳۹۱) همبستگی ساده بین صفات نشان داد که رابطه بین عملکرد دانه با تعداد دانه در سنبله ($r=+0.32^{**}$) و وزن دانه در سنبله ($r=+0.38^{***}$) مثبت و معنی‌دار ولی با ارتفاع بوته ($r=-0.53^{***}$) و طول پدانکل ($r=-0.42^{***}$) منفی و معنی‌دار بود. نتایج همبستگی بین صفات در ۱۶۴ توده گندم دوروم توسط کاویانی و همکاران (۱۳۹۲) نشان داد که بین عملکرد و وزن سنبله، تعداد دانه در سنبله، وزن دانه در سنبله و وزن هزار دانه همبستگی معنی‌داری وجود داشت. در بررسی خضری عفر اوی و همکاران (۱۳۸۹) بر روی تعداد ۲۰ رقم بومی گندم دوروم، نتایج حاصل از تجزیه همبستگی تحت شرایط تنفس آبی و آبیاری طبیعی نشان داد که صفات اجزای عملکرد شامل تعداد سنبله در سنبله، وزن صد دانه، تعداد دانه

ضرایب همبستگی فنتوتیپی صفات ارزیابی شده در شرایط تنفس شوری (اردکان) در جدول ۲ ارائه گردیده است. صفات وزن صد دانه ($r=+0.817^{***}$)، تعداد سنبله در سنبله ($r=+0.296^{***}$)، تعداد دانه در سنبله ($r=+0.699^{***}$)، تعداد روز تا رسیدن کامل ($r=+0.295^{***}$) و طول دوره پرشدن دانه ($r=+0.396^{***}$) با وزن دانه پنج خوشه ضرایب همبستگی قوی و معنی‌دار در سطح ۱٪ داشتند. با توجه به نتایج حاصل، نمونه‌هایی که دارای طول دوره رشد زایشی بلندتر، وزن صد دانه، تعداد سنبله در سنبله، تعداد گلچه در سنبله و تعداد دانه در سنبله بیشتری بودند، وزن دانه پنج سنبله بیشتری داشتند. در بررسی تنوع ژنتیکی، تعداد ۱۰۲ لاین خالص گندم دوروم توسط دهقان و همکاران (۱۳۹۰) همبستگی عملکرد دانه با صفات عملکرد بیولوژیک، رسیدگی فیزیولوژیک، تعداد دانه در سنبله و طول سنبله مثبت و

جدول ۲- ضرایب همبستگی صفات ارزیابی شده در ۸۸ نمونه ژنتیکی گندم دوروم در شرایط تنش شوری (اردکان)

طول سنبله (سانتیمتر)	وزن صد دانه (گرم)	تعداد پنجه بارور	ارتفاع بوته (سانتیمتر)	تعداد سنبله	تعداد گلچه در سنبله	تعداد دانه در سنبله	زمان رسیدن کامل (روز)	زمان سنبله دهنی (روز)	طول دوره پرشدن دانه (روز)	وزن دانه پنج سنبله (گرم)	صفات
۱	۰/۱۱	۰/۰۳	۰/۰۶	۰/۲۲۱*	-۰/۰۵	۰/۲۷۷**	۰/۰۶	۰/۰۶	-۰/۰۱	۰/۲۶۱*	طول سنبله (سانتیمتر)
۱	-۰/۰۲	۰/۲۶۸*	۰/۰۳	-۰/۰۵	۰/۱۷	۰/۲۲۱*	-۰/۰۸	۰/۳۸۶**	۰/۰۱۷**	وزن صد دانه (گرم)	
۱	۰/۰۴	۰/۱۲	-۰/۱۸	-۰/۰۲	-۰/۰۳	-۰/۰۱	۰/۱	-۰/۰۳	تعداد پنجه بارور		
۱	-۰/۰۹	-۰/۱۲	۰/۰۱	۰/۳۸۵**	۰/۳۹۸**	-۰/۰۵	۰/۱۸	ارتفاع بوته (سانتیمتر)			
۱	۰/۰۴	۰/۴۴۹**	۰/۰۷	۰/۲۲۵*	۰/۲۹۶**	۰/۰۴	۰/۱۸	تعداد سنبله در سنبله			
۱	۰/۳۶۶**	۰/۱۵	-۰/۰۴	۰/۲۴۰*	۰/۱۸	۰/۳۶	تعداد گلچه در سنبله				
۱	۰/۲۵۷*	۰/۱۱	۰/۱۸	۰/۶۹۹**	۰/۰۱	۰/۷۱۴**	۰/۲۹۵**	تعداد روز تا رسیدن کامل			
۱	-۰/۰۳۷**	-۰/۰۱	-۰/۰۱	-۰/۰۱	۰/۰۱	-۰/۰۱	۰/۳۹۶**	تعداد روز تا سنبله دهنی			
۱	۰/۳۹۶**	۰/۰۱	۰/۰۱	۰/۰۱	۰/۰۱	۰/۰۱	وزن دانه پنج سنبله (گرم)	طول دوره پرشدن دانه			

* و ** همبستگی در سطح ۵ و ۱ درصد معنی دار است.

میانگین سه نمونه ژنتیکی ۹۳۲۷ (۶۱ عدد)، ۹۴۱۴ (۶۰ عدد) و ۹۶۹۹ (۵۸ عدد) با ارقام شاهد ۴۳/۹۴ (۴۳ عدد) از لحاظ آماری در سطح ۵٪ معنی دار بود. همچنین میانگین وزن دانه پنج خوشه ۲۸ نمونه ژنتیکی ۹۶۹۹ (۱۳/۴۷ گرم)، ۹۷۰۹ (۱۲/۶۰ گرم)، ۹۷۲۷ (۱۱/۵۹ گرم)، ۹۴۷۵ (۱۱/۳۸ گرم)، ۹۷۰۲ (۱۱/۲۹ گرم)، ۹۴۱۴ (۱۰/۷۷ گرم)، ۹۳۹۴ (۱۰/۵۰ گرم)، ۹۷۲۴ (۱۰/۴۲ گرم)، ۹۴۲۹ (۱۰/۴۲ گرم)، ۹۳۸۱ (۱۰/۲۴ گرم)، ۱۰ (۱۰/۰۴ گرم)، ۹۶۵۹ (۹/۷۹ گرم)، ۹۳۲۴ (۹/۷۹ گرم)، ۹۴۱۰ (۹/۵۳ گرم)، ۹۳۲۹ (۹/۵۲ گرم)، ۹۲۷۶ (۹/۲۱ گرم)، ۹۴۸۱ (۹/۲۱ گرم)، ۹۷۰۸ (۹/۲۱ گرم) و ۹۳۲۵ (۹/۱۶ گرم) از میانگین ارقام شاهد ۹/۱۴ (۹/۱۴ گرم) بیشتر بود، ولی اختلاف میانگین یک نمونه ژنتیکی ۹۰۹ (۹/۰۹ گرم) با ارقام شاهد ۴/۱۲ (۴/۱۲ گرم) بیشتر بود، ولی اختلاف میانگین یک نمونه ژنتیکی ۹۴۴۵ (۴/۹ گرم) با ارقام شاهد ۴/۱۲ (۴/۱۲ گرم) از لحاظ آماری در سطح ۵٪ معنی دار بود. میانگین تعداد دانه در خوشه ۴۹ نمونه ژنتیکی از میانگین ارقام شاهد (۴۳/۹۴ عدد) بیشتر بود، ولی اختلاف

در سنبله و وزن سنبله، و همچنین صفات عملکرد بیولوژیک، شاخص برداشت و طول پدانکل همبستگی مثبت و معنی داری را با عملکرد دانه بوته داشتند. در تحقیق حسین زاده و همکاران (۱۳۸۸) بر روی ۲۵ لاین گندم دوروم، نتایج تجزیه همبستگی نشان داد که تحت شرایط محدود آبی صفات وزن هزار دانه و تعداد سنبله در سنبله همبستگی مثبت و معنی داری داشتند.

مقادیر برخی از صفات ارزیابی شده در شرایط نرمال و تنش شوری در گندمهای دوروم متحمل به شوری در جدول ۳ ارائه گردیده است. از میان ۸۸ نمونه گندم دوروم مورد بررسی در شرایط تنش شوری (اردکان)، میانگین وزن صد دانه ۱۴ نمونه ژنتیکی از میانگین ارقام شاهد (۴/۱۲ گرم) بیشتر بود، ولی اختلاف میانگین یک نمونه ژنتیکی بود، ولی اختلاف میانگین یک نمونه ژنتیکی ۹۴۴۵ (۴/۹ گرم) با ارقام شاهد (۴/۱۲ گرم) از لحاظ آماری در سطح ۵٪ معنی دار بود. میانگین تعداد دانه در خوشه ۴۹ نمونه ژنتیکی از میانگین ارقام شاهد (۴۳/۹۴ عدد) بیشتر بود، ولی اختلاف

۹۴۱۰، ۹۴۱۳، ۹۴۵۲، ۹۳۲۴، ۹۶۹۵، ۹۴۶۳، ۹۴۱۱، ۹۳۲۶، ۹۴۷۶ و ۹۶۰۷ در این گروه قرار گرفتند (جدول ۴). طبق تعریف فرناندز نمونه‌های دارای عملکرد بالاتر در شرایط نرمال و عملکرد پایین‌تر در شرایط تنفس در گروه B قرار می‌گیرند. براساس وزن دانه پنج سنبله تعداد ۱۲ نمونه ژنتیکی شامل ۹۴۲۸، ۹۴۰۲، ۹۴۲۱، ۹۴۷۱، ۹۴۲۰، ۹۳۹۶، ۹۴۳۳، ۹۴۷۳، ۹۷۵۵، ۹۴۱۷ و ۹۴۵۳ در این گروه قرار گرفتند. گروه C ویژه‌ی نمونه‌های دارای عملکرد پایین‌تر در شرایط نرمال و عملکرد بالاتر در شرایط تنفس می‌باشد. براساس وزن دانه پنج سنبله تعداد ۱۹ نمونه ژنتیکی شامل ۹۴۱۴، ۹۷۶۴، ۹۷۲۴، ۹۴۲۹، ۹۷۰۳، ۹۲۴۵، ۹۴۸۱، ۹۷۲۶، ۹۳۲۹، ۹۷۰۱، ۹۴۶۸، ۹۷۶۵، ۹۴۵۷، ۹۴۲۹، ۹۴۳۴، ۹۴۵۵ و ۹۴۳۰ در این گروه قرار گرفتند. نمونه‌های دارای عملکرد پایین در هر دو شرایط نرمال و تنفس در گروه D قرار می‌گیرند. براساس وزن دانه پنج سنبله تعداد ۳۱ نمونه ژنتیکی شامل ۹۴۰۵، ۹۴۰۸، ۹۴۱۸، ۹۴۱۶، ۹۴۳۶، ۹۴۱۵، ۹۴۴۷، ۹۴۶۷، ۹۴۵۶، ۹۴۰۷، ۹۴۴۳، ۹۴۳۸، ۹۴۳۱، ۹۴۳۲، ۹۴۵۰، ۹۴۲۶، ۹۴۲۳، ۹۴۲۲، ۹۴۱۲، ۹۷۲۶، ۹۴۵۹، ۹۴۶۵، ۹۲۵۳، ۹۴۲۷، ۹۴۱۹، ۹۴۲۴ و ۹۴۵۸، ۹۲۵۴، ۹۵۰۲، ۹۴۲۵، ۹۲۷۳، ۹۳۹۹ و ۹۴۳۵ در این گروه قرار گرفتند. در تحقیق حسین زاده و همکاران (۱۳۸۸) براساس نتایج نمودار بای‌پلات لاین‌های ۱۴، ۱۶، ۲۰، ۱۷، ۱۶، ۱ و ۱۵ گندم دوروم، بهترین و متحمل‌ترین لاین‌های نسبت به تنفس خشکی شناخته شدند.

(۱۲/۶۰ گرم) با میانگین وزن دانه پنج خوشه ارقام شاهد (۹/۱۴ گرم) از لحاظ آماری در سطح ۷/۵ معنی‌دار بود. این دو نمونه ژنتیکی به لحاظ اینکه هم از نظر تعداد دانه درخواشه و هم از نظر وزن صددانه از ارقام شاهد بیشتر بودند به عنوان نمونه‌های ژنتیکی متحمل به شوری شناسائی شدند. نتایج بررسی ۴۹ لاین گندم دوروم تحت شرایط تنفس خشکی توسط فلاحت و همکاران (۱۳۹۰) نشان داد که بیشترین میانگین عملکرد دانه در شرایط تنفس و بدون تنفس به ترتیب متعلق SULA/AAZ-5//CHEN/ALTAR... به لاین‌های LIRO-3/LOTAIL-6 سبرزه (۱۳۹۱) پانزده ژنتیپ گندم دوروم عملکرد دانه بالاتر از میانگین شاهدها داشتند، اما فقط چهار ژنتیپ شامل ژنتیپ شماره ۱۰، ۱۱، ۱۲ و ۵۵ برتر از تمام ژنتیپ‌ها بودند. در بررسی تحمل به خشکی در ۲۰ ژنتیپ پیشرفته گندم دوروم توسط زبرجدی و همکاران (۱۳۹۲)، بیشترین میانگین عملکرد دانه در شرایط تنفس و بدون تنفس به ترتیب متعلق به لاین‌های شماره ۱۳ و ۱۴ بود. نمونه‌های ژنتیکی مورد مطالعه براساس وزن دانه پنج سنبله در شرایط تنفس شوری و نرمال در چهار گروه تعریف شده توسط فرناندز متمایز از یکدیگر قرار گرفتند. گروه A ویژه‌ی نمونه‌های دارای عملکرد بالاتر در هر دو شرایط تنفس و نرمال می‌باشد. براساس وزن دانه پنج سنبله، تعداد ۲۶ نمونه ژنتیکی شامل ۹۳۲۵، ۹۶۹۹، ۹۳۹۴، ۹۷۰۹، ۹۳۸۱، ۹۷۰۸، ۹۴۷۵، ۹۳۲۷، ۹۴۱۵، ۹۷۱۰، ۹۴۴۵، ۹۴۷۴، ۹۷۰۲، ۹۶۵۹، ۹۷۰۷ و ۹۷۵۷

جدول ۳- میانگین برخی از صفات ارزیابی شده در شرایط نرمال و تنش شوری در گندم‌های دوروم متتحمل به شوری

نمونه ژنتیکی	تعداد دانه در سنبله	وزن دانه تنش شوری	وزن دانه پنج سنبله نرمال	وزن دانه تنش شوری	وزن دانه نرمال	وزن دانه تنش شوری	وزن دانه نرمال	وزن دانه پنج سنبله نرمال
۹۲۴۵	۴۴/۴	۴/۵	۱۱/۲۷	۴/۹۶	۴/۹	۴۴	۴/۹۶	۱۰/۰
۹۲۷۶	۵۳/۴	۳/۷	۱۱/۵۶	۴/۱۵	۵۰	۵۰	۴/۱۵	۹/۳۴
۹۳۲۴	۶۹	۳/۴	۱۴/۹۶	۴/۳۵	۵۷	۶۹	۴/۳۵	۹/۷۹
۹۳۲۵	۸۵/۸	۳/۷	۲۳/۴	۵/۰۸	۴۹	۸۵/۸	۴/۱۴	۹/۱۶
۹۳۲۷	۷۸/۶	۳/۷	۱۶/۲	۴/۱۴	۶۱	۷۸/۶	۴/۱۴	۱۱/۴
۹۳۲۹	۴۶/۲	۴/۱	۱۱/۹۱	۵/۱۵	۴۶	۴۶/۲	۴/۱	۹/۵۲
۹۳۸۱	۶۵/۲	۴/۷	۱۷/۷۳	۵/۳۴	۴۳	۶۵/۲	۴/۷	۱۰/۲۱
۹۳۹۴	۹۱/۸	۳/۷	۲۲/۰۷	۴/۴۵	۵۶	۹۱/۸	۴/۴۵	۱۰/۴۶
۹۴۱۰	۷۹/۲	۳/۷	۱۵/۱۸	۳/۹۴	۵۱	۷۹/۲	۳/۹۴	۹/۰۳
۹۴۱۴	۶۵	۳/۵	۱۱/۵۹	۴/۱۷	۶۰	۶۵	۴/۱۷	۱۰/۶۱
۹۴۱۵	۶۳/۲	۴/۰	۱۸/۶	۶/۰۴	۵۲	۶۳/۲	۶/۰۴	۱۰/۰۵
۹۴۲۹	۵۱/۶	۴/۰	۱۱/۶۹	۴/۵۳	۵۱	۵۱/۶	۴/۵۳	۱۰/۰۳
۹۴۴۵	۴۶/۲	۴/۹	۱۳/۳۷	۵/۸۱	۴۶	۴۶/۲	۵/۸۱	۱۱/۳۸
۹۴۷۴	۵۹/۸	۴/۳	۱۳/۵۲	۴/۳۲	۵۲	۵۹/۸	۴/۳۲	۱۱/۲۹
۹۴۷۵	۶۷/۶	۴/۰	۱۶/۲۷	۴/۵۵	۵۶	۶۷/۶	۴/۵۵	۱۱/۳۱
۹۴۸۱	۵۲	۴/۰	۱۰/۸۱	۴/۰۳	۴۸	۵۲	۴/۰۳	۹/۲۱
۹۶۵۹	۵۵/۲	۳/۹	۱۵/۵	۵/۷۲	۵۱	۵۵/۲	۵/۷۲	۱۰/۰۴
۹۶۹۹	۶۴/۸	۴/۶	۱۶/۸۹	۴/۹۱	۵۸	۶۴/۸	۴/۹۱	۱۳/۴۷
۹۷۰۱	۵۵	۳/۹	۱۲/۷۵	۴/۵۸	۵۲	۵۵	۴/۵۸	۱۰/۲۴
۹۷۰۲	۴۹/۲	۴/۴	۱۲/۱۴	۵/۶۸	۴۹	۴۹/۲	۵/۶۸	۱۰/۸۹
۹۷۰۳	۵۲	۳/۷	۱۱/۷۷	۴/۴۳	۵۲	۵۲	۴/۴۳	۹/۷۲
۹۷۰۷	۵۱/۴	۴/۳	۱۴/۸۵	۵/۶۲	۴۸	۵۱/۴	۵/۶۲	۱۰/۴۲
۹۷۰۸	۷۴	۳/۸	۱۹/۸۸	۵/۴۴	۴۸	۷۴	۵/۴۴	۹/۲۱
۹۷۰۹	۶۱	۴/۸	۲۰/۲۱	۶/۶۷	۵۲	۶۱	۶/۶۷	۱۲/۰۶
۹۷۱۰	۶۰/۸	۴/۵	۱۶/۹۶	۵/۳۵	۵۱	۶۰/۸	۵/۳۵	۱۱/۰۹
۹۷۲۴	۴۲/۲	۴/۸	۱۲/۴۵	۵/۷۵	۴۳	۴۲/۲	۵/۷۵	۱۰/۴۲
۹۷۵۷	۵۶/۸	۴/۱	۱۵/۹۴	۵/۵۱	۵۲	۵۶/۸	۵/۵۱	۱۰/۷۷
۹۷۶۴	۴۵/۴	۴/۸	۱۳/۱۶	۵/۷۳	۴۳	۴۵/۴	۵/۷۳	۱۰/۴۲

جدول ۴- مقادیر شاخص‌های تحمل به تنش در نمونه‌های ژنتیکی گندم دوروم متعلق به گروه A تقسیم‌بندی فرناندز در ارزیابی تحمل به تنش شوری

HM	STI	SSI	GMP	TOL	MP	شاخص تحمل به تنش		نمونه ژنتیکی
						Ys	Yp	
۱۵/۵۳	۱/۴۴	۰/۹۵	۱۵/۹۶	۷/۶۱	۱۶/۴۱	۱۲/۶۰	۲۰/۲۱	۹۷۰۹
۱۴/۲۰	۱/۳۰	۱/۳۲	۱۵/۲	۱۱/۶۱	۱۶/۲۷	۱۰/۴۶	۲۲/۷	۹۳۹۴
۱۴/۹۹	۱/۲۸	۰/۵۱	۱۵/۰۹	۳/۴۲	۱۵/۱۸	۱۳/۴۷	۱۶/۸۹	۹۶۹۹
۱۳/۱۶	۱/۲۱	۱/۵۳	۱۴/۶۴	۱۴/۲۴	۱۶/۲۸	۹/۱۶	۲۳/۴	۹۳۲۵
۱۳/۷۷	۱/۱۱	۰/۸	۱۴/۰۲	۵/۳۷	۱۴/۲۷	۱۱/۵۹	۱۶/۹۶	۹۷۱۰
۱۳/۴۳	۱/۱۰	۱/۰۹	۱۳/۹۸	۸/۱۰	۱۴/۵۵	۱۰/۵۰	۱۸/۶۰	۹۴۱۵
۱۳/۳۸	۱/۰۴	۰/۷۵	۱۳/۵۹	۴/۸۰	۱۳/۸	۱۱/۴۰	۱۶/۲۰	۹۳۲۷
۱۳/۳۵	۱/۰۴	۰/۷۷	۱۳/۵۷	۴/۹۶	۱۳/۷۹	۱۱/۳۱	۱۶/۲۷	۹۴۷۵
۱۲/۵۹	۱/۰۳	۱/۳۵	۱۳/۵۳	۱۰/۶۷	۱۴/۵۵	۹/۲۱	۱۹/۸۸	۹۷۰۸
۱۲/۹۵	۱/۰۲	۱/۰۷	۱۳/۴۵	۷/۵۲	۱۳/۹۷	۱۰/۲۱	۱۷/۷۳	۹۳۸۱
۱۲/۸۵	۰/۹۷	۰/۸۲	۱۳/۱	۵/۱۷	۱۳/۳۵	۱۰/۷۰	۱۵/۹۴	۹۷۵۷
۱۲/۱۹	۰/۸۸	۰/۸۹	۱۲/۴۸	۵/۴۶	۱۲/۷۷	۱۰/۰۴	۱۵/۵۰	۹۶۵۹
۱۲/۲۵	۰/۸۷	۰/۷۵	۱۲/۴۴	۴/۴۳	۱۲/۶۴	۱۰/۴۲	۱۴/۸۵	۹۷۰۷
۱۲/۳۰	۰/۸۷	۰/۵۸	۱۲/۴۰	۳/۲۳	۱۲/۵۰	۱۰/۸۹	۱۴/۱۲	۹۷۰۲
۱۲/۳۱	۰/۸۶	۰/۴۱	۱۲/۳۶	۲/۲۲	۱۲/۴۱	۱۱/۲۹	۱۳/۵۲	۹۴۷۴
۱۲/۳۰	۰/۸۶	۰/۳۷	۱۲/۳۴	۱/۹۹	۱۲/۳۸	۱۱/۳۸	۱۲/۳۷	۹۴۴۵
۱۱/۵۸	۰/۸۶	۱/۲۸	۱۲/۳۲	۸/۹۵	۱۳/۱۱	۸/۶۴	۱۷/۵۹	۹۴۱۳
۱۱/۴۸	۰/۸۵	۱/۳۱	۱۲/۲۸	۹/۲۹	۱۳/۱۳	۸/۴۸	۱۷/۷۷	۹۶۹۵
۱۱/۸۳	۰/۸۳	۰/۸۷	۱۲/۱۰	۵/۱۷	۱۲/۳۷	۹/۷۹	۱۴/۹۶	۹۳۲۴
۱۱/۴۲	۰/۸۲	۱/۲۴	۱۲/۰۸	۸/۳۹	۱۲/۷۹	۸/۶۰	۱۶/۹۹	۹۴۵۲
۱۱/۳۰	۰/۸۲	۱/۳۱	۱۲/۰۸	۹/۰۸	۱۲/۹۰	۸/۳۶	۱۷/۴۴	۹۴۶۳
۱۱/۷۱	۰/۸۲	۰/۹۴	۱۲/۰۳	۵/۶۵	۱۲/۳۵	۹/۵۳	۱۵/۱۸	۹۴۱۰
۱۱/۲۵	۰/۸۱	۱/۲۷	۱۱/۹۵	۸/۵۷	۱۲/۷۰	۸/۴۱	۱۶/۹۸	۹۳۲۶
۱۱/۱۵	۰/۷۹	۱/۲۷	۱۱/۸۴	۸/۵	۱۲/۵۸	۸/۳۳	۱۶/۸۳	۹۴۱۱
۱۱/۲۴	۰/۷۵	۰/۹۵	۱۱/۵۶	۵/۵۳	۱۱/۸۹	۹/۱۲	۱۴/۶۵	۹۶۰۷
۱۰/۲۶	۰/۶۳	۰/۹۷	۱۰/۵۶	۵/۱۹	۱۰/۸۸	۸/۲۸	۱۳/۴۷	۹۴۷۶

معکوس شاخص SSI با Ys می‌باشد، و لذا مقادیر عددی بالای Ys با مقادیر عددی کوچک SSI در STI و GMP و MP به عنوان شاخص‌های مناسب در گزینش نمونه‌های گندم دوروم متحمل به تنش شوری شناسایی شدند. نتایج تحقیق حسین زاده و همکاران (۱۳۸۸) روی ۲۵ لاين گندم دوروم نشان داد که شاخص‌های STI، HM و GMP به عنوان بهترین شاخص‌های برای شناسایی لاين‌های متحمل به تنش خشکی می‌باشند. در بررسی ۴۹ لاين گندم دوروم تحت شرایط تنش خشکی توسط

ضرایب همبستگی بین شاخص‌های تحمل به تنش در جدول ۵ ارائه شده است. شاخص‌های STI، GMP و MP دارای همبستگی بالای با Yp و Ys بودند. شاخص HM نیز دارای همبستگی بالای با Ys بود، ولی ضریب همبستگی آن با Yp در مقایسه با سه شاخص STI، GMP و MP کوچکتر بود. شاخص TOL فاقد همبستگی معنی‌دار با Ys بود و لذا شاخص نامناسبی بدین منظور می‌باشد. شاخص SSI دارای همبستگی معنی‌دار با Yp و Ys بود، ولی میزان همبستگی مذکور قوی نبود. ضریب همبستگی منفی بین SSI و Ys نشان‌دهنده رابطه

(۱۳۹۱) برروی ارقام مختلف گندم نان و دوروم تحت تنش خشکی نشان داد که از بین شاخصهای مقاومت به تنش سه شاخص MP، GMP و STI همبستگی مثبت و معنی‌داری با عملکرد در شرایط تنش و بدون تنش نشان دادند و به نظر می‌رسد شاخصهای مناسبی برای شناسایی ارقام گندم مقاوم به تنش خشکی آخر فصل باشند. در بررسی خضری عفراوی و همکاران (۱۳۸۹) بر روی تعداد ۲۰ رقم بومی گندم دوروم، شاخصهای میانگین MP، GMP و STI که همبستگی مثبت و بسیار معنی‌داری با عملکرد ارقام در شرایط تنش آبی و بدون تنش داشتند، به عنوان بهترین شاخص‌ها شناخته شدند.

فلاحی و همکاران (۱۳۹۰) نتایج حاصل از مطالعه همبستگی بین شاخص‌ها و میانگین عملکرد دانه در شرایط تنش و بدون تنش نشان داد که مناسب‌ترین شاخص‌ها برای غربال کردن لاین‌ها در HM، GMP، MP و STI هستند. مطالعه همبستگی بین عملکرد در شرایط تنش، بدون تنش و شاخصهای مقاومت به خشکی در گندم دوروم توسط زبرجدی و همکاران (۱۳۹۲) نشان داد که شاخصهای GMP و MP برای شناسایی ژنتیک‌هایی با عملکرد بالا در هر دو شرایط تنش و بدون تنش خشکی مناسب هستند، که در بین آن‌ها STI به عنوان مناسب‌ترین شاخص شناخته شد. نتایج تحقیق کریم زاده و همکاران

جدول ۵- ضرایب همبستگی بین شاخصهای تحمل به تنش در ارزیابی ۸۸ نمونه ژنتیکی گندم دوروم تحت شرایط تنش شوری (اردکان)

HM	STI	SSI	GMP	TOL	MP	Ys	
.۰/۷۷۳**	.۰/۸۵۶**	.۰/۴۰۵**	.۰/۸۵۵**	.۰/۷۶۷**	.۰/۹۲۲**	.۰/۵۱۰**	Yp
.۰/۹۳۸**	.۰/۸۶۷**	-.۰/۵۵۹**	.۰/۸۸۲**	-.۰/۱۶۱	.۰/۸۰۴**		Ys
.۰/۹۵۷**	.۰/۹۸۳**	.۰/۰۲۹	.۰/۹۸۹**	.۰/۴۵۸**			MP
.۰/۱۸۶	.۰/۳۳۵**	.۰/۸۸۲**	.۰/۳۲۲**				TOL
.۰/۹۹۰**	.۰/۹۹۲**	-.۰/۱۱۳					GMP
-.۰/۲۴۵*	-.۰/۰۹۶						SSI
.۰/۹۸۰**							STI

* و ** همبستگی در سطح ۵ و ۱ درصد معنی دار است.

داشتند. نتایج تجزیه به مؤلفه‌های اصلی شاخص‌های تحمل به تنش نشان داد که دو مؤلفه اصلی اول ۹۹/۴۷ درصد از تغییرات موجود در داده‌ها را در برداشتند (جدول ۶). در مؤلفه اصلی اول شاخص TOL ضریب کوچک و شاخص SSI ضریب منفی کوچک و سایر شاخص‌ها دارای ضرایب مثبت بزرگ بودند، لذا این شاخص‌بر وزن دانه پنج سنبله بالاتر در هر دو شرایط تنش و نرمال

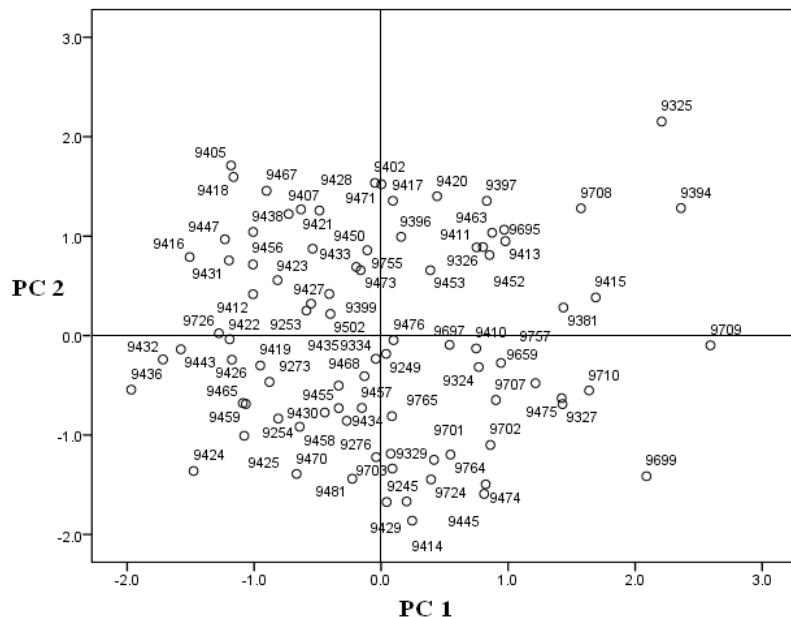
بررسی مقادیر شاخص‌های تحمل به تنش نشان داد که نمونه ژنتیکی ۹۷۰۹ دارای بیشترین مقدار از شاخص‌های MP، GMP و STI بود و لذا تحمل بیشتری نسبت شوری در مقایسه با سایر نمونه‌های مورد ارزیابی داشت (جدول ۴). نمونه ژنتیکی ۹۴۲۴ دارای کمترین مقدار شاخص TOL و نمونه ژنتیکی ۹۴۱۴ دارای کمترین مقدار شاخص SSI بودند و لذا حساسیت کمتری نسبت به شوری

اصلی مربوط به ارزیابی ۶۰ ژنوتیپ گندم دوروم توسط آقائی سربرزه (۱۳۹۱) سه عامل را مشخص کرد که ۶۷٪ از کل تغییرات را توجیه کردند و ارتفاع بوته و اجزای عملکرد در عوامل مؤثر حضور داشتند. در ارزیابی تحمل به خشکی توسط زبرجدی و همکاران (۱۳۹۲)، ژنوتیپ‌های پیشرفت‌های گندم دوروم توسط روش ترسیمی با پلات به گروه‌های متحمل و غیر متحمل تقسیم شدند به نحوی که ژنوتیپ‌های شماره ۴، ۱۰، ۱۱، ۱۵ و ۱۴ در ناحیه با پتانسیل تولید بالا و حساسیت پایین و ۵ در ناحیه با عملکرد پائین و حساسیت بالا به خشکی و ژنوتیپ‌های شماره ۱۷، ۶، ۱۹، ۲۰ و ۱۶ در ناحیه با عملکرد پائین و حساسیت بالا به خشکی قرار گرفتند. کاویانی و همکاران (۱۳۹۲) با استفاده از تجزیه به عامل‌ها، چهارده صفت مورد مطالعه در ۱۶۴ توده گندم دوروم را در قالب پنج متغیر جدید (پنج عامل) با توجیه ۷۷/۰۲ درصد از تغییرات کل، گروه‌بندی نمودند. در بررسی خضری عفراوی و همکاران (۱۳۸۹) بر اساس مقادیر شاخص‌های تحمل و همین طور رسم با پلات بر اساس تجزیه به مؤلفه‌های اصلی، ارقام گندم دوروم ۲۱، ۱۵ و ۹ مقاومترین ارقام و ارقام ۵، ۴، ۶ و ۸ حساس‌ترین ارقام شناخته شدند.

تأکید دارد. در مؤلفه اصلی دوم، شاخص Ys دارای ضریب منفی و شاخص TOL دارای ضریب مثبت بزرگی بود، لذا مقادیر کوچکتر این مؤلفه اصلی بر حساسیت کمتر به شوری تأکید دارد. براین اساس، نمونه‌های ژنتیکی با مقدار عددی بزرگتر از لحاظ مؤلفه اصلی اول و مقدار عددی کوچکتر از لحاظ مؤلفه اصلی دوم، به عنوان نمونه‌های دارای تحمل بیشتر (مبتنی بر مؤلفه اصلی اول) و حساسیت کمتر (مبتنی بر مؤلفه اصلی دوم) متمایز می‌شوند. این نمونه‌ها در ناحیه سمت راست پایین نمودار مؤلفه‌های اصلی قرار دارند و عبارت از ۹۴۱۴، ۹۶۹۹، ۹۷۲۴، ۹۴۷۴، ۹۴۴۵، ۹۴۲۹، ۹۲۴۵، ۹۷۶۵، ۹۷۰۲، ۹۳۲۹، ۹۷۶۴، ۹۷۰۱، ۹۷۰۳، ۹۳۲۴، ۹۷۵۷، ۹۷۱۰، ۹۴۷۵، ۹۷۰۷، ۹۳۲۷، ۹۴۷۶، ۹۷۰۹، ۹۴۱۰، ۹۲۴۹، ۹۶۵۹ و ۹۶۹۷ می‌باشند که از بین آن‌ها ۱۵ نمونه (شامل ۹۴۷۵، ۹۶۹۹، ۹۴۷۴، ۹۷۰۲، ۹۳۲۷، ۹۷۰۷، ۹۷۰۳، ۹۷۰۹، ۹۷۵۷، ۹۷۱۰ و ۹۴۷۶) متعلق به گروه A و ۱۰ نمونه (شامل ۹۴۱۴، ۹۴۲۹، ۹۲۴۵، ۹۷۲۴، ۹۴۲۹، ۹۲۴۹ و ۹۲۴۹) متعلق به گروه C تقسیم‌بندی فرناندز بودند (شکل ۱). نتایج تجزیه به عامل‌ها با استفاده از روش مؤلفه‌های

جدول ۶- مقادیر ویژه و ضرایب مؤلفه‌های اصلی شاخص‌های تحمل به تنش در ارزیابی ۸۸ نمونه ژنتیکی گندم دوروم تحت شرایط تنش شوری (اردکان)

مؤلفه اصلی	Yp	Ys	MP	TOL	GMP	SSI	STI	HM	مقدار ویژه	واریاس تجمعی (درصد)
اول	۰/۸۹۲	۰/۸۴۴	۰/۹۹۷	۰/۳۹۳	۰/۹۹۷	-۰/۰۴	۰/۹۹۳	۰/۹۷۶	۵/۵۹	۶۹/۸۶
دوم	۰/۴۵	-۰/۵۳۵	۰/۰۷۱	۰/۹۱۶	-۰/۰۷۶	۰/۹۹۱	-۰/۰۵۹	-۰/۲۱۳	۲/۳۷	۹۹/۴۷

شکل ۱- توزیع نمونه‌های ژنتیکی گندم دوروم در بای‌پلات مؤلفه‌های اصلی مبتنی بر شاخصهای تحمل به تنش در شرایط تنش شوری (اردکان)

بودند. گروه سوم مشتمل بر تعداد ۱۳ نمونه ژنتیکی شامل، ۹۲۴۵، ۹۲۷۳، ۹۲۵۳، ۹۲۴۵، ۹۲۷۶، ۹۲۷۳، ۹۴۱۱، ۹۴۲۲، ۹۴۲۳، ۹۴۵۰، ۹۴۵۰، ۹۴۶۵، ۹۷۰۱، ۹۷۶۴ و ۹۷۶۵ دارای کمترین میانگین صفت تراکم سنبله بود. نمونه‌های ژنتیکی ۹۴۱۱ و ۹۴۱۳ از این خوشة، متعلق به گروه A از تقسیم‌بندی فرناندز بودند. گروه چهارم مشتمل بر تعداد ۷ نمونه ژنتیکی شامل ۹۳۹۶، ۹۴۱۹، ۹۴۱۶، ۹۴۳۱، ۹۴۳۱ و ۹۴۶۷ دارای کمترین میانگین صفات وزن صد دانه، ارتفاع بوته، تعداد گلچه در سنبلچه، تعداد دانه در سنبله، تعداد روز تا رسیدن کامل، طول دوره پرشدن دانه و وزن دانه پنج سنبله بود. گروه پنجم مشتمل بر تعداد ۱۳ نمونه ژنتیکی شامل ۹۳۳۴، ۹۴۱۴، ۹۴۲۵، ۹۴۵۷، ۹۴۵۷، ۹۴۵۸، ۹۴۵۸، ۹۴۶۳، ۹۴۶۳، ۹۴۶۸، ۹۴۶۸، ۹۴۷۰، ۹۴۷۰، ۹۶۹۵، ۹۶۹۵ و ۹۷۲۶ دارای بیشترین میانگین صفات تراکم سنبله و تعداد روز تا سنبله‌دهی بود. هفت نمونه ژنتیکی از این خوشه (شامل نمونه‌های ژنتیکی ۹۴۶۳، ۹۴۶۳، ۹۶۹۵ و ۹۷۵۷ از این خوشه، متعلق به گروه A از تقسیم‌بندی فرناندز

نمونه‌های ژنتیکی مورد بررسی با استفاده از تجزیه خوشه‌ای به روش K means در هفت گروه از یکدیگر متمایز شدند (جدول ۷). گروه اول مشتمل بر تعداد ۲۱ نمونه ژنتیکی شامل ۹۴۰۲، ۹۳۹۹، ۹۴۲۷، ۹۴۲۶، ۹۴۱۸، ۹۴۱۷، ۹۴۱۲، ۹۴۰۵، ۹۴۵۶، ۹۴۴۷، ۹۴۴۳، ۹۴۴۳، ۹۴۳۶، ۹۴۳۰، ۹۴۲۸ و ۹۷۲۴ دارای کمترین میانگین صفات طول سنبله و تعداد سنبلچه در سنبله بود. نمونه‌های ژنتیکی از این خوشه، متعلق به گروه A از تقسیم‌بندی فرناندز بودند. گروه دوم مشتمل بر تعداد ۱۶ نمونه ژنتیکی شامل ۹۲۴۹، ۹۴۱۰، ۹۴۰۷، ۹۳۲۷، ۹۴۳۴، ۹۴۲۹، ۹۴۲۴، ۹۴۲۰، ۹۴۱۵، ۹۴۳۳، ۹۴۲۹، ۹۴۱۵، ۹۴۵۲، ۹۴۵۲، ۹۴۳۵ و ۹۷۰۹ دارای بیشترین میانگین صفت تعداد دانه در سنبله و کمترین میانگین صفت تعداد روز تا سنبله‌دهی بود. هفت نمونه ژنتیکی از این خوشه (شامل ۹۶۵۹، ۹۴۷۵، ۹۴۷۵ و ۹۶۵۹ از این خوشه A از تقسیم‌بندی فرناندز

شصت ژنتیپ گندم دوروم را در شش گروه دسته‌بندی کرد. هر یک از این گروه‌ها دارای ویژگی‌های خاصی از جمله پتانسیل عملکرد، تعداد دانه در سنبله، وزن دانه و غیره بودند.

نتایج این تحقیق در مجموع، پتانسیل تحمل به شوری را در گندم‌های دوروم بانک ژن گیاهی ملی ایران نشان داد. حدود یک سوم (۲۹/۵) درصد با تعداد ۲۶ از ۸۸ از مواد ژنتیکی مورد بررسی در گروه A از تقسیم‌بندی فرناندز قرار گرفتند که بر پتانسیل مذکور تاکید دارد. نمونه‌های ژنتیکی مذکور (متعلق به ناحیه A)، در تمام گروه‌های حاصل از تجزیه خوش‌های (جز گروه چهارم) توزیع شده و دارای نماینده بود. این نتایج نشان‌دهنده وجود تنوع صفات زراعی مورد بررسی در نمونه‌های ژنتیکی برتر شناسایی شده در این تحقیق می‌باشد. ژرم‌پلاسم برتر شناسایی شده در این تحقیق به عنوان مواد ژنتیکی پیش اصلاحی در برنامه‌های بهنژادی برای تحمل به شوری در گندم دوروم قابل بهره‌برداری می‌باشند.

بودند. گروه ششم مشتمل بر تعداد ۵ نمونه ژنتیکی شامل ۹۳۸۱، ۹۶۹۹، ۹۵۰۲، ۹۴۴۵ و ۹۷۰۲ دارای بیشترین میانگین صفات طول سنبله، وزن صد دانه، ارتفاع بوته، تعداد سنبله‌چه در سنبله، تعداد روز تا رسیدن کامل، طول دوره پرشدن دانه و وزن دانه پنج سنبله بود. نمونه‌های ژنتیکی ۹۳۸۱، ۹۴۴۵ و ۹۷۰۲ از این خوش، متعلق به گروه A از تقسیم‌بندی فرناندز بودند. این گروه بیشترین فاصله را از سایر گروه‌ها دارا بود (جدول ۸). گروه هفتم مشتمل بر تعداد ۱۳ نمونه ژنتیکی شامل ۹۲۵۴، ۹۳۹۷، ۹۳۲۹، ۹۳۹۴، ۹۳۲۶، ۹۳۲۵، ۹۳۲۴، ۹۴۷۴، ۹۴۵۳، ۹۴۲۱ و ۹۷۱۰ از این خوش، متعلق به گروه A از تقسیم‌بندی فرناندز بودند. در تحقیق دهقان و همکاران (۱۳۹۰) نتایج تجزیه خوش‌های بر اساس روش Ward با استفاده از ضرب مجدد فاصله اقلیدسی، ۱۰۲ لاین خالص گندم دوروم را به چهار گروه تقسیم‌بندی کرد. در تحقیق آقائی سربرزه (۱۳۹۱) تجزیه کلاستر به روش WARD

جدول ۷- مشخصات گروههای حاصل از تجزیه خوشهای به روش K means در ارزیابی ۸۸ نمونه ژنتیکی گندم دوروم تحت شرایط تنش شوری

								خوشه	صفت
۷	۶	۵	۴	۳	۲	۱			
۷/۱	۷/۲	۶/۳	۶/۴	۷/۱	۶/۷	۶/۲			طول سنبله
۲۴/۹	۲۳/۱۴	۲۶	۲۳/۷	۲۱/۴	۲۳/۹۱	۲۳/۶۷			تراکم سنبله
۳/۶	۴/۵	۳/۶	۳	۳/۵	۳/۴	۳/۳			وزن صد دانه
۳	۳	۴	۳	۳	۳/۰	۴/۰			تعداد پنجه بارور
۵۹	۱۰۱	۸۸	۵۵	۸۱	۷۲	۷۵			ارتفاع بوته
۱۷	۱۷	۱۶	۱۵	۱۵	۱۶	۱۴			تعداد سنبلچه در سنبله
۳/۴	۳	۳	۲/۸	۲/۹	۳/۳	۳			تعداد گلچه در سنبلچه
۵۰	۴۷	۴۷	۳۷	۴۵	۵۲	۳۸			تعداد دانه در سنبله
۱۹۲	۱۹۵	۱۹۴	۱۸۳	۱۹۲	۱۸۶	۱۸۷			تعداد روز تا رسیدن کامل
۱۵۳	۱۵۵	۱۶۰	۱۵۰	۱۵۸	۱۴۹	۱۵۰			تعداد روز تا سنبله‌دهی
۳۹	۴۰	۳۴	۳۳	۳۴	۳۷	۳۷			طول دوره پرشدن دانه
۹/۱۴	۱۰/۸۱	۸/۴۷	۵/۵۳	۸/۰۴	۹/۰۳	۶/۴۹			وزن دانه پنج سنبله(گرم)
۱۳	۵	۱۳	۷	۱۳	۱۶	۲۱			تعداد عضو

جدول ۸- فواصل گروههای حاصل از تجزیه خوشهای به روش K means در ارزیابی ۸۸ نمونه ژنتیکی گندم دوروم تحت شرایط تنش شوری

							خوشه
۷	۶	۵	۴	۳	۲	۱	
۲۰/۸	۲۹/۹۷	۲۰/۶۶	۲۰/۸۹	۱۳/۶۲	۱۴/۲۹	۱	
۱۵/۲۶	۳۱/۷۲	۲۱/۷۲	۲۳/۷۹	۱۵/۹۶		۲	
۲۳/۱۳	۲۲/۳۳	۹/۶۸	۳۰/۱۴			۳	
۱۸/۳۹	۵۰/۲۳	۳۸/۳۶				۴	
۳۰/۳۳	۱۵/۹۵					۵	
۴۲/۴۶						۶	

منابع

حسینزاده، ع.، م. خضری عفراوی، س.، ت. میری، و ع. پیغمبری. ۱۳۸۸. ارزیابی لاینهای مختلف گندم دوروم (*Triticum turgidum*) تحت شرایط مطلوب و محدود آب. مجله علوم گیاهان زراعی ایران. ۴۰(۳): ۱۶۹-۱۶۱.

خضری عفراوی، م.، ع. حسینزاده، و. محمدی، و ع. احمدی. ۱۳۸۹. ارزیابی مقاومت به خشکی در ارقام بومی گندم دوروم ایران تحت شرایط تنش

آقائی سربزه، م. ۱۳۹۱. تنوع خصوصیات زراعی در ژنوتیپ‌های گندم دوروم. مجله به نژادی نهال و بذر. ۲۸(۵۰-۴۸): ۲۸-۲۱.

آقائی سربزه، م.، م. دستفال، ح. فرزادی، ب. اندرزیان، ع. شاهباذ پورشهباذی، و. م. بهاری. ۱۳۹۱. ارزیابی عملکرد و پایداری عملکرد ژنوتیپ‌های گندم دوروم در مناطق گرم و خشک ایران. مجله به نژادی نهال و بذر. ۲۸(۲): ۳۲۵-۳۱۵.

گل آبادی، م.، ا. ارزانی، و س.ع.م. میرمحمدی میبدی. ۱۳۸۷. تجزیه ژنتیکی برخی صفات مورفولوژیک در گندم دوروم از طریق تجزیه میانگین نسل‌ها در شرایط تنفس و عدم تنفس رطوبتی. مجله به نژادی نهال و بذر. ۲۴(۱): ۹۹-۱۱۶.

Abaye, A.O., D.E. Brann, M.M. Alley, and C.A. Griffy. 1997. Winter durum wheat: Do we have all the answer? *Crop and Soil Environ. Sci. Publ.* 424: p.802.

Fabriani, G. and C. Lintas. 1988. Durum Wheat: Chemistry and Technology. American association of cereal chemistry. Minnesota, 332 pp.

Fernandez, G.C. 1992. Effective selection criteria for assessing stress tolerance. In: Kuo, C.G. (Ed.), Proceedings of the International Symposium on "Adaptation of vegetables and other food crops in temperature and water stress. AVRDC Publication. Tainan. Taiwan. pp.257-270.

Fischer, R.A. and R. Maurer. 1978. Drought resistance in spring wheat cultivars. I. Grain yield response. *Aust. J. Agric. Res.* 29: 897-912.

Flowers, T.J. and A.R. Yeo. 1995. Breeding for salinity resistance in crop plants: where next? *Australian Journal of Plant Physiology.* 22: 875-884.

International Board For Plant Genetic Resources. 1978. Descriptors for wheat and Aegilops. IBPGR, Rome, Italy.

Kristin, A.S., R.A. F.I. Serna Perez, B.C. Enriquez, J.A.A. Gallegos, P.R. Vallejo, N. Wassimi, and J.D. Kelley. 1997. Improving common bean performance under drought stress. *Crop Sci.* 27:43-50.

Motzo, R. and F. Giunta. 2007. The effect of breeding on the phenology of Italian durum wheats: From landraces to modern cultivars. *European Journal of Agronomy.* 26: 462-470.

آبی و آبیاری طبیعی. مجله علوم گیاهان زراعی ایران. ۴۱(۴): ۷۴۱-۷۵۳.

دهقان، ع.، م. خدارحمی، و ا. مجیدی هروان. ۱۳۹۰. تنوع ژنتیکی صفات مورفولوژیکی و فیزیولوژیکی در لاین‌های گندم دوروم. مجله به نژادی نهال و بذر. ۲۷(۱): ۱۰۳-۱۲۰.

زبرجدی، ع.، س. توکلی‌شادپی، ع. اطمینان، و ر. محمدی. ۱۳۹۲. ارزیابی تحمل به تنفس خشکی در ژنتیپ‌های گندم دوروم با استفاده از شاخص‌های تحمل به خشکی. مجله به نژادی نهال و بذر. ۲۹(۱): ۱-۱۲.

صادقزاده اهری، د.، س.ک. حسینی، حسین‌پور، ج. آلت‌جعفری‌بای، غ. خلیل‌زاده، و خ. علیزاده دیزج. ۱۳۸۴. بررسی سازگاری و پایداری عملکرد دانه لاین‌های گندم دوروم در مناطق گرمسیر و نیمه گرمسیر دیم. مجله به نژادی نهال و بذر. ۲۱(۴): ۵۶۱-۵۷۶.

فلاحی، ح.ع.، ج. آلت‌جعفری‌بای، و ف. سیدی. ۱۳۹۰. ارزیابی تحمل به خشکی ژنتیپ‌های گندم دوروم بر اساس شاخص‌های تحمل به خشکی. مجله به نژادی نهال و بذر. ۲۷(۱): ۲۲-۱۵.

کاویانی، ر.، م. آقائی سربزه، م.ر. بی‌همتا، و م. محمدی. ۱۳۹۲. تنوع ژنتیکی و تجزیه به عامل‌ها برای صفات زراعی و مورفولوژیکی در توده‌های گندم دوروم. مجله به نژادی نهال و بذر. ۲۹(۴): ۶۹۲-۶۷۳.

کریم‌زاده سورشجانی، ه.، ی. امام، و س. موری. ۱۳۹۱. واکنش عملکرد، اجزای عملکرد و شاخص‌های مقاومت به تنفس در ارقام گندم نان و دوروم به تنفس خشکی پس از گلدهی. مجله علوم گیاهان زراعی ایران. ۴۳(۱): ۱۶۲-۱۵۱.

- Tammam, A.A., M.F. Abou Alhamd, and M.M. Hemeda.** 2008. Study of salt tolerance in wheat (*Triticum aestivum* L.) cultivar Banysoif 1. Australian Journal of Crop Science. 1:115-125.
- Yokoi, S., R.A. Bressan, and P.M. Hasegawa.** 2002. Salt stress tolerance of plants. JIRCAS Working Report. 25-33.
- Munns, R., R.A. James, and A. Läuchli.** 2006. Approaches to increasing the salt tolerance of wheat and other cereals. Journal of Experimental Botany. 57:1025–1043.
- Rosielle, A.A. and J. Hamblin.** 1981. Theoretical aspects of selection for yield in stress and non - stress environments. Crop Sci. 21: 943 – 946.
- Srivastava, J. P.** 1984. Durum wheat: Its world status and potential in the Middle East and North Africa. Rachis. 3:1-8.
- Tahir, M., H. Ketata, E. Sadeghi and A. Amiri.** 1999. Wheat and Barley Improvement in the Dryland Areas of Iran: Present Status and Future Prospects. Agric. Res. Educ. Extension Org., Iran, pp: 67.

Archive of SID